

Sondag 25

**Lees: Efesiërs 1:1-2:10;
Dordtse Leerreëls Hoofstuk 3/4 paragraaf 8, 11, 12**

Geloof - dit is die gawe van God

In die vorige preek het ons die slinksheid van die satan gesien wat ons gedurig maar weer wil verlei om ons eie werke naas Christus se werke te stel. Om tog maar weer te probeer om 'n gedeelte van ons geregtigheid voor God te verdien. Baie word op hierdie manier van hul vryheid beroof. Maar die satan laat dit nie daar nie. Wanneer hy dit nie regkry om ons tog nog op 'n manier aan ons eie werke te laat vashou nie, het hy 'n nog wreder manier om ons vryheid te laat verloor. En nie alleen ons vryheid nie, maar ook ons vrymoedigheid teenoor die Here.

Hoeveel van ons verloor nie juis moed wanneer ons hoor dat ons deur die geloof alleen gered kan word nie? Dan kom die vraag by ons op: Waar kry ons hierdie geloof vandaan? Alles goed en wel om te hoor dat ons deur geloof in Christus alleen gered word. Maar as my beste werke voor God nie goed genoeg is nie, waarvandaan moet ek dan nou geloof gaan haal, sodat ek gered kan word? En dit kan ons heeltemal lamlê. Hierdie gevoel kan veroorsaak dat ons totaal passief raak en 'n houding gaan aanneem dat nou maar moet gebeur wat moet gebeur. Ek kan niks doen nie.

Is dit dan nie totaal bevrydend om te hoor uit Efesiërs: "Want **uit genade** is julle gered, deur die geloof, en **dit nie uit julleself nie: dit is die gawe van God.**" (Efesiërs 2:8). Geloof is 'n genade-geskenk van God. Die Here laat dit nie aan ons oor om onself te red deur die geloof nie. Maar tegelyk laat Hy ons ook nie agteroor sit met die gevoel dat dit ons nou maar gegee moet word wanneer God besluit nie, dat ons dit nou maar moet oorgee en kyk wat die Here gaan doen. Die feit dat geloof 'n gawe, 'n geskenk van God is, is geweldig vertroostend. Geloof is geen nuwe manier waardeur ek my verlossing moet bewerk, myself moet red nie. God gee dit vir my. En as Hy dit gee, en dit is die bemoedigende vir ons, dan sal Hy my ook in die geloof laat volhard. As Hy daarmee begin het, met my begin het, dan sal Hy met my volhard tot in ewigheid!

Sien u nou die belangrikheid van vraag 65? Aangesien ek net deur die geloof deel aan Christus en sy weldade kan kry, waar kom **so 'n geloof** dan vandaan? Moet ek dit produseer, lê dit dan tog uiteindelik weer by myself? En wat 'n bevryding is die antwoord op hierdie vraag dan nie: "Die Heilige Gees werk dit in ons harte." **Geloof — dit is die gawe van God.**

Verseël met die Heilige Gees

Die gemeente van Christus is verseël met die Heilige Gees. Ons het in Efesiërs 1 gesien dat die apostel Paulus 'n heel besondere gebed vir die gelowiges in Efese bid. Hy bid onder andere dat hulle sal kan weet wat die grootheid van die krag van God is wat in die gelowiges werk. Dit is dieselfde krag wat in Christus gewerk het toe Hy uit die dode opgewek is en dieselfde krag toe Hy opgeneem is om aan die regterhand van die Vader in die hemel te gaan sit. Dit is ook dieselfde krag wat in ons werk om ons te laat glo. Deur daardie selfde krag kom werk God in ons wanneer Hy ons die geloof gee waardeur ons as kinders van God kan en mag leef. Hy doen dit op 'n wonderlike manier, 'n manier wat vir ons so gewoon lyk: deur 'n preek! Deur die verkondiging van die evangelie. Die Gees kom werk die geloof in ons **deur die prediking.**

Die Heilige Gees werk nie so dat ons gedurig moet wonder waar en hoe Hy werk nie. Hy werk nie op so 'n manier dat ons onself gedurig moet afvra of die Gees ook met my werk nie. Wil die Heilige Gees ook werklik hê dat **ek** moet glo? Hoe weet ek dat God wil hê dat ek moet glo?

Daardie gedagtes kom by ons op omdat ons dink dat die Gees op 'n heeltemal willekeurige manier werk — so dat ons nie weet wie die mense is met wie die Gees werk nie. Dan wonder ons: werk Hy ook regtig met my? Maar nou mag ons uit Efesiërs 1 weet dat die gemeente van God verseël is met die Heilige Gees. Ons mag weet waar en hoe die Gees werk, en dat die Gees in sy gemeente werk! In Efesiërs 1:13 lees ons van die verseëling van die gemeente van God met die Heilige Gees van die belofte. Die Heilige Gees is **as seël**, as waarborg, as 'n merk van God, gegee aan die gemeente in Efese wat die verkondiging van die evangelie gehoor en geglo het. Die Heilige Gees is die Gees van **die belofte**. Toe die gemeente in Efese ook in Christus geglo het, het ook hulle daardie seël gekry, die teken dat God daar werk met sy Gees. Hulle hoef nie te twyfel nie. Hierdie Gees van belofte herinner ons aan wat op die Pinksterdag gebeur het. Op daardie dag het die Here vervul wat Hy lank tevore reeds beloof het. Hy het sy volk laat uitsien na die Gees wat Hy in die midde van sy gemeente sal gee. Op Pinksterdag het dit gebeur. Want wat het daar eintlik gebeur? Op Pinksterdag het hierdie Gees, wat God beloof het, na sy kerk toe gekom, na sy gemeente, om te wys dat dit die plek is waar God wil werk. Nou kon die gelowiges in Efese ook hierdie seël kry. Paulus sê dat die gelowiges **met** hierdie Gees verseël is. Die gemeente in Efese is met die Gees gemerk **as eiendom van die Here, as plek waar God met sy verlossing aan die werk is, deur die Heilige Gees**.

Paulus skryf hier nie oor 'n werk wat die Gees **in** ons doen nie. Eers skryf hy oor die Gees self wat aan die gemeente gegee is as 'n aanduiding waar God werk; want die Heilige Gees werk nie sommer op enige plek nie. God kom werk met sy Gees in sy gemeente, in die midde van sy kerk. Maarten Luther was daarom lief daarvoor om van die erediens, van die samekoms van die gemeente, te praat as die "werkplek van die Heilige Gees". Hier wil die Gees kom werk met sy Woord en sakramente. Met die "gereedskap" van die Gees, naamlik die preek, die doop en die nagmaal. Hier, in die midde van die gemeente, werk God met sy Gees, en Hy het u 'n plek in sy gemeente gegee. Het u gekies om deel van die gemeente te word? Nee, God het u hier deur sy genade 'n plek gegee. Deur die geloof! Hy wil ons laat verstaan dat ons met die Gees verseël is. Hy sê: "Hier werk Ek met jou!" Daarom is dit so belangrik om deel van die gemeente van God te wees. Ons hoef nie te wonder of die Gees ook aan ons die geloof wil gee nie. U is in die werkswinkel van die Gees! Luister daarom as u hier is! En kyk na die sakramente! En glo! Moenie gedurig twyfel nie. Moenie wonder of die Gees dit alles vir u bedoel nie. God het u 'n plek in die gemeente gegee. Hier, in die gemeente deel God geloof uit. Hier gee Hy geloof, sodat ons ryk kan wees met Christus as Verlosser.

Laat elkeen wat gedurig vol twyfel is maar goed oplet hoe hy na die erediens kom! Niemand van ons mag ooit na die erediens kom om te kom "luister na wat die dominee vandag gaan preek" nie. Laat ons nie kom sit en luister watter nuwe insigte in 'n teksgedeelte die predikant ons dalk kan gee nie. Nog minder mag ons hier kom sit om te luister of die predikant ons persoonlike insigte in die Bybel kan bevestig. Dit kan dalk wees dat ook hierdie dominee my oortuigings oor die geloof wat ek lankal het, bevestig. Dan stap ek met selfversekering uit. Ek is bevestig in my oortuigings. Indien dit ons ingesteldheid sou wees, dan sal ons arm hier uitstap, koud en sonder geloof. Want die Heilige Gees het nie gekom om deur die prediking interessante dinge aan ons te vertel en allerlei interessante insigte te gee nie, maar Hy het gekies om, deur die dwaasheid van die prediking deur eenvoudige bedienaars van die Woord, **vir u geloof te kom gee**! Vir u redding te gee, verlossing deur die bloed van Christus.

Hoe gebrekkig daardie prediking ook mag wees, dit is nie die vraag nie, maar as u nie as behoeftige kom wat geloof soek nie, sal u ook daarsonder hier uitstap. En u sal onmiddellik in die voorportaal oor die sake van die dag en u eie belange aan die praat gaan. Maar as u bewustelik gekom het na die erediens as die plek waar die almagtige God ons deur sy Gees weer geloof wil gee, sal ek deur sy genade as 'n ryk mens hier uitstap! Vir ons as mense is die preek dwaas, maar dit is die manier waarop God deur die eeue sy kerk gebou het. God het hierdie manier gekies. En die geskiedenis is vol van hulle wat die erediens geminag en hulle afgesny het van die werk van die Gees in die verwagting dat die Gees 'n **dwalende** Gees is wat daarbuite rond dwaal! As ons dink dat die Gees oral rond dwaal met sy werk, sal ons ewe maklik verval in die kloue van dwaalgeeste! Die Gees dwaal nie rond nie.

Elkeen wat na die erediens kom "soos 'n hert in dorre streke" terwyl hy honger en dors na geloof, sal in die prediking van die evangelie, hoe gebrekkig en swak dit ook al mag wees, altyd sy dors na die geloof geles kry en sy honger gestil. As ons dit weet, sal ons verstaan waarom dit so belangrik is om kerk toe te kom. Is dit die perspektief waarin u u kinders opvoed? Wat vertel ons vir ons kinders? "My kind, ons moet vandag weer kerk toe gaan, want dit is weer Sondag. Want as ons nie gaan nie, sal dominee sien dat ons nie daar is nie." Nou word die dominee gebruik as 'n kinderbangmaker. Leer u u kinders dat ons na die erediens gaan omdat die Here **daar** vir ons geloof wil gee? "Kom, my kind, kom saam met Pappa en Mamma na die werkswinkel van die Gees! Want God wil vir ons dit gee waarsonder ons nie kan leef nie: geloof in Christus. Want ons swakke geloof, wat so aangeval word, wil Hy versterk in die erediens. Kom, ons wil luister na wat God vir ons wil sê. Dan sal ons deur die geloof deel kry aan al Christus se skatte."

Die krag van sy opstanding

Die gemeente is verseël met die Heilige Gees. Hier, in die gemeente, het Hy sy merk gegee. Hier wil Hy werk. Nou gaan ons in die tweede plek sien uit watter krag Hy werk: met die krag van die opstanding van Christus. Ons moet nie die gedagte of vrees hê, dat ons uit eie krag sal moet glo nie. Ons verlossing is totaal in die hande van God, anders is dit nie verlossing nie. Die Vader, wat ons uit genade uitverkies het, lees ons in Efesiërs 1:4, het sy Seun gegee om ons verlossing te bewerk, sodat daar vir ons verlossing is in sy bloed (1:7). Maar God laat dit nie daar nie. Hy het ook sy Heilige Gees vir ons gegee om ons uit ons sondedood lewend te maak, sodat ons kan glo. God hou nie op by die uitverkiesing en die sterwe van die Here Jesus aan die kruis nie. God gaan verder. Hy sit nie die bord kos voor ons op die tafel neer en sê dan: "Eet nou maar, sien en kry klaar; kyk maar of jy wil eet of nie." Nee, soos 'n moeder wat 'n gestremde kind het, neem Hy die voedsel en sit dit in ons mond en in ons hart, sodat ons kan glo. Dit is God se werk! Die almagtige God sal ons uit die dood lewend maak met dieselfde krag waarmee Hy Christus uit die dood opgewek het. Dit is juis die gebed van Paulus vir die gelowiges dat hulle hierdie krag van God sal leer ken. Dieselfde krag wat Christus laat sit het in die hemel aan die regterhand van God bo elke owerheid en mag en krag en heerskappy, deur dieselfde krag kom werk Hy geloof in ons. Daarom kan Hy ons ook die geloof gee. Ja, al voel ons eie twyfels ook veel groter en sterker as die krag van die Gees van God, al voel dit asof ons van die Here af weggetrek word, dan mag ons tog weet dat Christus in die hemel gaan sit het bo alle kragte wat in hierdie wêreld werk. Waarom? Sodat ek kan weet dat Hy met die krag van dieselfde Gees vir my die geloof kan gee. Dat my ongeloof nie sterker gaan wees as die krag van die Gees nie. Daarom kan Hy ons lewend maak deur die krag van sy Gees.

Want God het ons saam met Christus opgewek en saam met Christus in die hemele laat sit (Efesiërs 2:6). Hy het uit die dood opgestaan en opgevaar na die hemel **ter wille van ons**. Ter wille van julle, wat verseël is met die Gees. Daarom moet ons nie twyfel aan die krag van God nie. Hy kan met sy krag, wat alle kragte oorwin het, die geloof in ons kom werk. Moet niks van u eie kragte verwag nie. Maar moet ook tegelyk nie een oomblik twyfel aan die genade van God nie. Want dit is Hy wat ryk is in barmhartigheid, wat ons deur die groot liefde waarmee Hy ons uit ewigheid liefgehad het (Efesiërs 2:4), nou lewend wil maak.

Dit doen Hy op 'n heel gewone manier. Die Here bring sy genade na ons deur 'n preek. Hy doen dit deur die evangelie wat aan ons verkondig word (Efesiërs 1:13). Op 'n heel "menslike" manier. Die Dordtse Leerreëls praat van die roeping van God wat "in alle erns" tot ons kom wanneer Hy dit deur mense aan ons laat verkondig. In dit wat ons heeltemal so "normaal", so gewoon en eenvoudig, vind: in 'n preek in die erediens. Dit is die manier waarop God werk. Die Heilige Gees self wil die Woord van God in ons harte laat indring. Daarom gee Hy gawes aan mense in die gemeente om die Woord te kan bedien. En **deur hulle** word die Woord van God na ons gebring. Daarom dat ons ook juis ten tyde van die Reformasie bely: die prediking van God se Woord **is** God se Woord. Dit is God se Woord vir sy gemeente. Ons glo nie dat die Gees sommer soos 'n weerligstraal helder oordag neerslaan in mense se lewens nie. As God dit doen, dan doen Hy dit in sy vrymag, maar dit is nie wat Hy ons leer om te soek nie!

Wat ons wel glo, is wat ons ook bely in die Dordtse Leerreëls — dat die Gees nie alleen die Woord aan ons laat verkondig nie. Maar deur die kragtige werking van dieselfde Gees, wat die wedergeboorte skenk, dring Hy ook tot in die binneste dele van die mens en open Hy self die geslote hart, en versag wat hard is. Die wat dood was in ongeloof en swak in alle twyfels, maak **die Gees self** lewend en goed. Hy maak hulle gewillig en gehoorsaam in die geloof. Ons glo **nie** dat die preek 'n klomp rasonale argumente is wat ons van geloof moet oortuig nie. Indien u in 'n preek na genoeg redes kom soek om te kan glo en nie langer te twyfel nie, sal u altyd bly twyfel en dalk selfs in ongeloof sterf.

Dit is nie wat ons verwag in die preek nie. Ons verwag en begeer in die prediking wat in die Dordtse Leerreëls hoofstuk 3/4 paragraaf 12 genoem word "'n volkome bonatuurlike, baie kragtige en tegelyk baie aangename, wonderlike, verborge en onbeskryflike **daad van God**". Dit is wat ons soek in die erediens. Niks minder as dit nie! Ons verwag 'n daad **van God**. Ons verwag 'n krag niks minder of geringer as waarmee God geskep het en mense uit die dood opwek nie. Die Gees kom in mense wat beheer was deur die gees van die wêreld, om van hulle nuwe skepsels te maak. En dit kom in die erediens deur die preek van die predikant wat die Woord van God laat hoor. Moet daarom nooit na die erediens kom om weer 'n keer "na die preek te kom luister" nie. Op die manier maak ons die werk van die Gees oorbodig. Die Gees werk deur die preek, ja. Maar die Gees werk ook **met** die preek. Met die preek wil Hy tot in ons binneste indring. Niks minder as **dit** moet ons begeerte wees wanneer ons na die erediens kom.

Glo God!

Geloof is genadewerk. Dit is hemelse werk. Dit is Goddelike werk. Weet u wat geloof is? Geloof is nie om oortuig te wees van 'n aantal feite nie, maar geloof is om na God te luister en te glo wat Hy vir u sê! So eenvoudig soos dit. Luister na wat God sê en glo Hom. Want so getuig die Woord van die Here vir ons: En Abraham het God geglo en dit is hom tot geregtigheid gereken. Nie soos in ons vertaling staan: En Abraham het **in** God geglo, nie. Asof Abraham geglo het: Daar is 'n God. Nee! Abraham het geluister na wat God sê en geglo wat God sê. **Dit** is hom tot geregtigheid gereken. Geloof is om God te glo wanneer Hy vir u sê dat u sondes u vergewe is. Wanneer Hy vir u sê dat Hy u was in die bloed van Christus. Waar en wanneer sê God dit vir u? Hoe kan u weet dat dit wat in die Woord staan, ook vir u bedoel is, dat ook u kan glo? Hy het u deel gemaak van sy gemeente, toe Hy sy belofte gegee het dat Hy vir u al sy vergifnis wil gee. Toe Hy u laat doop het toe u nog 'n pap babatjie was. Daar het God dit beloof. Wil u God glo? Hy wat u deel gemaak het van sy gemeente, sê dit vir u hier in die erediens. Glo God en u **sal** gered word. Hy **laat** sy Woord verkondig deur diensknegte wat Hy geroep en toegerus het. Só kom Hy met sy Gees tot in die diepste van my hart.

Dit vra wel van ons dat ons onself sal ondersoek om vas te stel met watter gesindheid ons na die erediens kom. As ons saam die nagmaal gaan vier, word daar van ons verwag dat ons selfondersoek sal doen. Die groot vraag is of ons in geloof na die nagmaalstafel kom. En dit sal ons weet as ons weet met watter gesindheid ons na die prediking luister. Is die luister na die preek vir u 'n saak van geloof? Aanvaar u die verlossing wat God hier aan u wil uitdeel?

Maar sien nou ook hoe goed die Here is deurdat Hy ook nog die sakramente vir ons daarby kom gee: die doop en die nagmaal. Dit wat Hy vir ons in die verkondiging van sy Woord wil uitdeel, kom maak Hy self nou ook vir ons tasbaar en sigbaar. Deur eenvoudige tekens kom gee God vir ons 'n **waarborg** dat dit wat Hy vir ons Sondag na Sondag in die preek laat hoor, opreg deur Hom bedoel word. So asof God nie te glo was nie, asof God se Woord nie alreeds betroubaar genoeg was nie. God wil dat ons deur die gebruik van die sakramente **die belofte van die evangelie** nog duideliker sal verstaan. En hierdie belofte wat Hy wil hê ons nog beter moet verstaan, is dat God ons, vanweë die enigste offer van Christus, vergewing van sondes en die ewige lewe uit genade skenk.

Deur die sakramente wil die Here dit vir ons onmoontlik maak om nie te glo nie, om te twyfel. Dit wat ons gehoor het, wat Hy vir ons in sy Woord beloof, dit mag ons nou ook sien. En voel. En proe! Hy vergewe werklik. Hy was ons werklik skoon met die bloed van Christus. Sy liefde is gister, vandag en môre dieselfde. Dit het Hy vir ons kom beloof toe Hy ons laat doop het, en dit wil Hy

aan ons in die erediens uitdeel. By ons doop is nie **ons** geloof in die eerste plek ter sprake nie, maar God se betroubare Woord van genade, sy belofte. Aan die nagmaalstafel wil God ons swak en wankelrige geloof kom versterk en bemoedig. Dit is nie omdat sy Woord nie genoeg is nie, maar omdat ons geloof so swak is. Omdat ons so maklik begin twyfel. Deur die **preek** wil die Heilige Gees ons **leer** en in die **doop** en die **nagmaal** wil die Heilige Gees ons **verseker** dat ons **volle** saligheid op die enige offer van Christus rus wat aan die kruis vir ons volbring is. Laat ons alles van God verwag!

Eugene Viljoen

© 2016

www.christelikemedia.org